

ת"פ 36241/06/20 - מדינת ישראל, באמצעות מע"מ חיפה נגד מאיקו מתחמי טיפוח ויפוי בע"מ, ג'ולי שבת

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 36241-06-20 מדינת ישראל נ' מאיקו מתחמי
טיפוח ויפוי בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל
באמצעות מע"מ חיפה

המאשימה

נגד

הנאשמות

1. מאיקו מתחמי טיפוח ויפוי בע"מ
2. ג'ולי שבת
באמצעות בא כוח עו"ד בוריס שרמן
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמות הורשעו על פי הודאת נאשמת 2, בעובדות כתב האישום, בשני אישומים. באישום הראשון, בביצוע ארבע עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי שיש להגישו - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; ובאישום השני, בביצוע ארבע עבירות של הפרת חובת תשלום המס המגיע לתקופת הדיווח התקופתי עם הגשתו - עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף 88(א) לחוק מע"מ ותקנות 23(ב)(1) ו- 27 לתקנות מע"מ.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודו הנאשמות, הנאשמת 1 הינה חברה הרשומה בענף עיצוב שיער וטיפולי יופי אחרים ובתור שכזו הינה "עוסק מורשה" כהגדרת סעיף 1 לחוק מס ערך מוסף הנ"ל.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמת 2 הייתה המנהלת הפעילה של הנאשמת 1.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמות היו חייבות להגיש למנהל המאשימה דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מע"מ.

לפי עובדות האישום הראשון, הנאשמות לא הגישו במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות 4 דוחות תקופתיים לחודשים: 9-10/18, 7-8/19, 9-10/19, 11-12/19.

יתרת חוב המס המתחייבת מדוחות אלה, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום, סך של - 32,815 ₪. עוד צוין בכתב האישום כי בתקופת הדיווח התקופתי 7-8/2019 ביצעו הנאשמות עסקאות בסך של 100,258 ₪, שהמס הכלול בהן מגיע לסך של 14,567 ₪.

לפי האישום השני, הנאשמות הגישו 4 דוחות תקופתיים לחודשים: 01-02/19, 03-04/19, 05-06/19, 01-02/20 ללא צירוף התשלום כנדרש על פי החוק והתקנות.

יתרת חוב המס, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום, סך של - 35,037 ₪.

דין והכרעה עונשית:

המדינה חזרה על נסיבות ביצוע העבירה וציינה כי על אף הזמן שחלף, רוב המחדל לא הוסר וכי לאור התנהלות הנאשמת 2 יש חשש כי המחדל לא יוסר לעולם. עוד נטען כי הנאשמת 1 אינה פעילה ולנאשמת 2 אין עבר פלילי.

בהתחשב בכך כי מדובר בשני סוגי עבירות, טענה המדינה ל-2 מתחמים בנפרד. לגבי העבירה נשוא האישום הראשון, טענה המאשימה כי המתחם בעניינה של הנאשמת 2 נע בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ביחס לעבירה נשוא האישום השני, נטען כי המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל בן 3 חודשים לצד עונשים נלווים. ביחס לנאשמת שאינה פעילה עתרה המאשימה להטיל קנס לשיקול דעת בית המשפט.

מנגד, ההגנה התנגדה לפיצול המתחמים; נטען כי לפי הלכת ג'אבר אין מקום לקבוע בגין אותן עבירות או עבירות דומות שני מתחמים שונים. לעמדת ההגנה, מתחם הענישה ההולם עבור שני האישומים יחד הוא בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות. הסניגור פירט את נסיבותיה האישיות והכלכליות של הנאשמת 2 ועל הקשיים אותם חוותה הן בחייה האישיים והן בניהול הנאשמת 2. עוד נטען כי הנאשמת חסכה מזמנו של בית המשפט, לקחה אחריות על מעשיה והסירה חלקית את המחדל. כמו כן, נטען כי שליחתה של הנאשמת למאסר גם אם בעבודות שירות יזיק לילדיה הקטינים אשר מצויים במערכת עכורה עם אביהם. לפיכך, עתרה ההגנה להטלת עונש של מאסר מותנה לצד התחייבות. אשר לקנס, נטען כי בשל מצבה הכלכלי אין ביכולתה של הנאשמת לשלם קנס ועל כן התבקש שלא להטיל עליה רכיב זה או לחילופין להטיל קנס מידתי.

הנאשמת 2 פירטה את נסיבות חייה האישיות ואת מצבה הכלכלי, וכן את השתלשלות האירועים בחייה אשר הובילו לקריסתה של הנאשמת 1. הנאשמת ביקשה את התחשבות בית המשפט, מסרה כי היא מסוגלת לבצע עבודות שירות אך מבקשת שלא להטיל עליה עונש זה אלא מאסר על תנאי.

בטרם אתייחס לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמות, אתייחס לטענת המאשימה כי יש לקבוע שני מתחמים שונים לכל אחת מסוגי העבירות. מדובר בתקופות עוקבות ורצופות אחת לשנייה בהן הנאשמות עברו על חוק מע"מ וזאת בשל אותה הסתבכות כלכלית שהובילה בסופו של יום לקריסתה של הנאשמת 1. לכן, על אף שמדובר בשני אישומים עם עבירות שונות, מדובר במעשים הקיימת ביניהם זיקה עובדתית הדוקה ובהתאם להלכת ג'אבר, ראוי לראות בהם אירוע אחד. על כן, אתייחס לאישומים כאירוע אחד. מכאן, אפנה לבחון את נסיבות ביצוע המעשים נשוא כתב האישום.

בחנתי את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת

נסיבות ביצוע העבירות, תוך שנתתי דעתי לכך, כי לעת הזו, רוב המחדלים לא הוסרו.

בשים לב לכך, מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשמת 1, שאיננה פעילה, הוא קנס סמלי בלבד, ואילו מתחם הענישה ביחס לנאשמת 2 נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, וזאת לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס שנע בין 4,000-8,000 ש"ח והתחייבות כספית בגובה כפל טווחי הקנס.

מיקום עונשה של כל אחת מהנאשמות בתוך מתחם העונש ההולם נגזר מהנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

נמסר לבית המשפט על ידי המדינה, כי הנאשמת 1 אינה פעילה כיום ועל כן, בית המשפט יסתפק בהטלת קנס סמלי בעניינה.

הנאשמת 2 נעדרת עבר פלילי. רוב המחדלים לא הוסרו. כמו כן, לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות והכלכליות הקשות כפי שפורטו בטיעוני ההגנה, וכן בנספחים שהוגשו על ידה.

עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר באם, המטפלת העיקרית לשני ילדים קטינים וכמצוות סעיף 40א(2) לקחתי בחשבון את ההשפעה שתהיה לילדיה באם יוטל על הנאשמת עונש מאסר בפועל, גם אם זה ירוצה בעבודות שירות.

התלבטתי רבות ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמת. מחד, מדובר בשני אישומים ובעבירות המצדיקות על דרך הכלל הטלת עונש מאסר, לכל הפחות בעבודות שירות. מאידך, מדובר בנאשמת בעלת מצוקות אובייקטיביות רבות, שמפאת צנעת הפרט, לא אפרט כאן. ולכן, אין ספק כי הטלת עונש מאסר, אפילו בעבודות שירות, יפגע בה באופן בלתי פרופורציונאלי, לעבירות בהן הורשעה.

לפיכך, בהינתן נתוניה הקונקרטיים של הנאשמת 2, החלטתי בסופו של יום להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל עליה, ואסתפק בעונש מאסר מותנה מרתיע.

לפיכך, על הנאשמת 1 יוטל קנס סמלי בלבד, ואילו על הנאשמת 2 יוטלו עונשים הולמים ומתונים בשים לב למכלול הנתונים שצוינו לעיל.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמות את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

קנס סמלי בסך של 1 ₪, הואיל ומדובר בחברה שאינה פעילה.

עמוד 3

הנאשמת 2 -

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשעה בתיק זה.

קנס בסך 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.22 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

בהתאם להוראות 72 לחוק העונשין התשל"ז 1977 ותקנה 1 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019, אני מחייב את הנאשמת בהתחייבות כספית בסך של - 14,000 ₪, להימנע בתוך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשעה בתיק זה. בהקראת גזר הדין הוסברה לנאשמת משמעות ההתחייבות ונפקות הפרתה, והיא אישרה בעל פה, כי היא קיבלה עליה אותה והבינה את משמעותה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ב, 02 ינואר 2022, במעמד הצדדים.